

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως

⁴ ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εισ το δυνασθαι ημας παρακαλειν τουσ εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ησ παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου

⁵ οτι καθωσ περισσευει τα παθηματα του χριστου εισ ημας ουτωσ δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων

⁶ ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριασ της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπισ ημων βεβαια υπερ υμων ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριασ

⁷ ειδοτεσ οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτωσ και της παρακλησεως

⁸ ου γαρ θελομεν υμασ αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημασ και του ζην

⁹ αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσηκαμεν ινα μη πεποιθοτεσ ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τουσ νεκρουσ

¹⁰ οσ εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημασ και ρυεται εισ ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυσεται

11 συνυπουργούντων και υμών υπέρ ημών τη δεήσει να εκ πολλών προσώπων το εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῆ ὑπὲρ ὑμῶν

12 ἡ γὰρ καυχῆσις ἡμῶν αὕτη ἐστὶν τὸ μαρτυρίον τῆς συνειδησεως ἡμῶν ὅτι ἐν ἀπλοτητι καὶ εἰλικρινείᾳ θεοῦ οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ ἀνεστραφημέν ἐν τῷ κόσμῳ περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς

13 οὐ γὰρ ἀλλὰ γραφομέν ὑμῖν ἀλλ' ἡ ἀναγινωσκέτε ἡ καὶ ἐπιγίνωσκέτε ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τελοῦς ἐπιγνώσεσθε

14 καθὼς καὶ ἐπεγνῶτε ἡμᾶς ἀπο μεροῦς ὅτι καυχῆμα ὑμῶν ἐσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἰησοῦ

15 καὶ ταύτη τῇ πεποιθῆσει ἐβουλομένη ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς τὸ πρότερον ἵνα δευτέραν χάριν ἐχῆτε

16 καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς μακεδονίαν καὶ πάλιν ἀπο μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν ἰουδαίαν

17 τοῦτο οὖν βουλευόμενος μήτι ἀρὰ τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην ἡ ἀβουλεῖσθαι κατὰ σὰρκα βουλεῖσθαι ἵνα ἡ παρ' ἐμοῦ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ

18 πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ

19 ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ υἱὸς ἰησοῦς χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς δι' ἐμοῦ καὶ σιλουανοῦ καὶ τιμοθέου οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν

20 ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν

21 ὁ δὲ βεβαίων ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς χριστὸν καὶ χριστὸς ἡμᾶς θεός

22 ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δούσ τον ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν

23 ἐγὼ δὲ μαρτυρᾶ τον θεόν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν

ψυχην οτι φειδομενος υμων ουκετι ηλθον εις κορινθον
24 ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεωσ αλλα συνεργοι
εσμεν της χαρασ υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2

1 εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προσ
υμασ ελθειν

2 ει γαρ εγω λυπω υμασ και τισ εστιν ο ευφραινων με ει
μη ο λυπουμενος εξ εμου

3 και εγραψα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην εχω
αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθωσ επι παντασ υμασ οτι η εμη
χαρα παντων υμων εστιν

4 εκ γαρ πολλησ θλιψεωσ και συνοχησ καρδιασ εγραψα
υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την
αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εις υμασ

5 ει δε τισ λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο
μερουσ ινα μη επιβαρω παντασ υμασ

6 ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των
πλειονων

7 ωστε τουναντιον μαλλον υμασ χαρισασθαι και
παρακαλεσαι μηπωσ τη περισσοτερα λυπη καταποθη
ο τοιουτοσ

8 διο παρακαλω υμασ κυρωσαι εις αυτον αγαπην

9 εις τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων
ει εις παντα υπηκοοι εστε

10 ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμα
ι κεχαρισμα δι υμασ εν προσωπω χριστου

11 ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ
αυτου τα νοηματα αγνοουμεν

12 ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του
χριστου και θυρασ μοι ανεωγμενησ εν κυριω

13 ουκ εσηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν
με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενοσ αυτοισ
εξηλθον εις μακεδονιαν

¹⁴ τω δε θεω χαρις τω παντοτε θριαμβευοντι ημας εν τω χριστω και την οσμη της γνωσεωσ αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω

¹⁵ οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις και εν τοις απολλυμενοις

¹⁶ οισ μεν οσμη θανατου εισ θανατον οισ δε οσμη ζωησ εισ ζωην και προς ταυτα τισ ικανοσ

¹⁷ ου γαρ εσμεν ωσ οι λοιποι καπηλευοντεσ τον λογον του θεου αλλ ωσ εξ ειλικρινειασ αλλ ωσ εκ θεου κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν

3

¹ αρχομεθα παλιν εαυτουσ συνιστανειν ει μη χρηζομεν ωσ τινεσ συστατικων επιστολων προσ υμασ η εξ υμων συστατικων

² η επιστολη ημων υμεισ εστε εγγεγραμμενη εν ταισ καρδιαισ ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων

³ φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντοσ ουκ εν πλαξιν λιθιναισ αλλ εν πλαξιν καρδιαισ σαρκιναισ

⁴ πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προσ τον θεον

⁵ ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ωσ εξ εαυτων αλλ η ικανοτησ ημων εκ του θεου

⁶ οσ και ικανωσεν ημασ διακονουσ καινησ διαθηκησ ου γραμματοσ αλλα πνευματοσ το γαρ γραμμα αποκτενει το δε πνευμα ζωοποιει

⁷ ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοισ εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τουσ υιοσ ισραηλ εισ το προσωπον μωυσεωσ δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην

⁸ πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εσται εν δοξη

⁹ ει γαρ η διακονια της κατακρισεως δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιοσυνης εν δοξη

¹⁰ και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τουτω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσης δοξης

¹¹ ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη

¹² εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα

¹³ και ου καθαπερ μωυσησ ετιθει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου

¹⁴ αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργειται

¹⁵ αλλ εως σημερον ηνικα αναγινωσκεται μωυσησ καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται

¹⁶ ηνικα δ αν επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα

¹⁷ ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια

¹⁸ ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος

4

¹ δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθως ηληθημεν ουκ εκκακουμεν

² αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον

του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου

³ ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον

⁴ εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου

⁵ ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν

⁶ οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φωσ λαμψαι ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις ημων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω ιησου χριστου

⁷ εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ ημων

⁸ εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι

⁹ διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι

¹⁰ παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη

¹¹ αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων

¹² ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν

¹³ εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν

¹⁴ ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας δια

ιησου εγερει και παραστησει συν υμιν

¹⁵ τα γαρ παντα δι υμας ινα η χαρισ πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου

¹⁶ διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινουται ημερα και ημερα

¹⁷ το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεωσ ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαροσ δοξησ κατεργαζεται ημιν

¹⁸ μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

5

¹ οίδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειοσ ημων οικια του σκηνουσ καταλυθη οικοδομην εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις

² και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες

³ ειγε και ενδυσαμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα

⁴ και γαρ οι οντες εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωησ

⁵ ο δε κατεργασαμενοσ ημασ εις αυτο τουτο θεοσ ο και δουσ ημιν τον αρραβωνα του πνευματοσ

⁶ θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου

⁷ δια πιστεωσ γαρ περιπατουμεν ου δια ειδουσ

⁸ θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματοσ και ενδημησαι προσ τον κυριον

⁹ διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι

10 τούς γάρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἐμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ ἵνα κομισθῆται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἐπράξεν εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν

11 εἶδοτες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πειθόμεν θεῷ δεῖ πεφανερωμεθᾶ ἐλπίζω δε καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερωσθῆναι

12 οὐ γάρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν ἀλλὰ ἀφορμὴν δίδοντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα ἐχῆτε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχώμενους καὶ οὐ καρδία

13 εἴτε γάρ ἐξεστήμεν θεῷ εἴτε σωφρονούμεν ὑμῖν

14 ἡ γάρ ἀγάπη τοῦ χριστοῦ συνεχεῖ ἡμᾶς κρινάντας τοῦτο ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἀρα οἱ πάντες ἀπέθανον

15 καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μὴ κτεῖ ἑαυτοῖς ζωσῖν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθάνοντι καὶ ἐγερθῆντι

16 ὥστε ἡμεῖς ἀπο τοῦ νῦν οὐδενα οἰδαμεν κατὰ σάρκα εἰ δε καὶ ἐγνωκάμεν κατὰ σάρκα χριστὸν ἀλλὰ νῦν οὐκετι γινώσκομεν

17 ὥστε εἰ τίς ἐν χριστῷ καινὴ κτίσις τὰ ἀρχαία παρῆλθεν ἰδοὺ γέγονεν καινὰ τὰ πάντα

18 τὰ δε πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς

19 ὥσ ὅτι θεὸς ἦν ἐν χριστῷ κόσμον καταλάσσων ἑαυτῷ μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν καὶ θεμένος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς

20 ὑπὲρ χριστοῦ οὖν πρεσβευόμεν ὥσ τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι ἡμῶν δεόμεθα ὑπὲρ χριστοῦ καταλλαγῆτε τῷ θεῷ

21 τὸν γάρ μὴ γνόντα ἀμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτίαν ἐποίησεν ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ

6

¹ συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εισ κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας

² λεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριασ εβοηθησα σοι ιδου νυν καιροσ ευπροσδεκτοσ ιδου νυν ημερα σωτηριασ

³ μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η διακονια

⁴ αλλ εν παντι συνιστωντες εαυτουσ ωσ θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαισ εν στενοχωριαισ

⁵ εν πληγαισ εν φυλακαισ εν ακαταστασιαισ εν κοποισ εν αγρυπναισ εν νηστειαισ

⁶ εν αγνοητι εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω

⁷ εν λογω αληθειασ εν δυναμει θεου δια των οπλων τησ δικαιοσυνησ των δεξιων και αριστερων

⁸ δια δοξησ και ατιμιασ δια δυσφημιασ και ευφημιασ ωσ πλανοι και αληθεισ

⁹ ωσ αγνοουμενοι και επιγνωσκομενοι ωσ αποθησκοντες και ιδου ζωμεν ωσ παιδευομενοι και μη θανατουμενοι

¹⁰ ωσ λυπουμενοι αιει δε χαιροντες ωσ πτωχοι πολλουσ δε πλουτιζοντες ωσ μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες

¹¹ το στομα ημων ανεωγεν προσ υμασ κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται

¹² ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοισ σπλαγχνοισ υμων

¹³ την δε αυτην αντιμισθιαν ωσ τεκνοισ λεγω πλατυνθητε και υμεισ

¹⁴ μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοισ τισ γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τισ δε κοινωνια φωτι προσ σκοτοσ

15 τισ δε συμφωνησις χριστω προς βελιαρ η τισ μερισ πιστω μετα απιστου

16 τισ δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα ειδωλων υμεις γαρ ναος θεου εστε ζωντος καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεος και αυτοι εσονται μοι λαος

17 διο εξελθετε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριος και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας

18 και εσομαι υμιν εισ πατερα και υμεις εσεσθε μοι εισ υιους και θυγατερας λεγει κυριος παντοκρατωρ

7

1 ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου

2 χωρησατε ημας ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν

3 ου προς κατακρισιν λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιαις ημων εστε εισ το συναποθανειν και συζην

4 πολλη μοι παρρησια προς υμας πολλη μοι καυχησις υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων

5 και γαρ ελθοντων ημων εισ μακεδονιαν ουδεμιαν εσηκεν ανεσιν η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι

6 αλλ ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ο θεος εν τη παρουσια τιτου

7 ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελλων ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηται

⁸ οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει και προσ ωραν ελυπησεν υμας

⁹ νυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εις μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων

¹⁰ η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον κατεργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται

¹¹ ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι υμας ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους ειναι εν τω πραγματι

¹² αρα ει και εγραψα υμιν ουχ εινεκεν του αδικησαντος ουδε εινεκεν του αδικηθεντος αλλ εινεκεν του φανερωθηναι την σπουδην υμων την υπερ ημων προσ υμας ενωπιον του θεου

¹³ δια τουτο παρακεκλημεθα επι δε τη παρακλησει υμων περισσοτερωσ μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων

¹⁴ οτι ει τι αυτω υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνθην αλλ ωσ παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτωσ και η καυχησισ ημων η επι τιτου αληθεια εγενηθη

¹⁵ και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερωσ εις υμας εστιν αναμιμνησκομενου την παντων υμων υπακοην ωσ μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον

¹⁶ χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8

¹ γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταισ εκκλησιαισ της μακεδονιασ

² οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεω η περισσεια της χαρασ αυτων και η κατα βαθουσ πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις τον πλουτον της απλοτητοσ αυτων

³ οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι

⁴ μετα πολλησ παρακλησεωσ δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιασ της εις τουσ αγιουσ

⁵ και ου καθωσ ηλπισαμεν αλλ εαυτουσ εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματοσ θεου

⁶ εις το παρακαλεσαι ημασ τιτον ινα καθωσ προενηρξατο ουτωσ και επιτελεση εις υμασ και την χαριν ταυτην

⁷ αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ υμων εν ημιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε

⁸ ου κατ επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδησ και το της υμετερασ αγαπησ γνησιον δοκιμαζων

⁹ γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων ιησου χριστου οτι δι υμασ επτωχευσεν πλουσιοσ ων ινα υμεισ τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε

¹⁰ και γνημην εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οιτινεσ ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι

¹¹ νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπωσ καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτωσ και το επιτελεσαι εκ του εχειν

¹² ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη τις ευπροσδεκτοσ ου καθο ουκ εχει

¹³ ου γαρ ινα αλλοιοσ ανεσισ υμιν δε θλιψισ αλλ εξ ισοτητοσ εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα

¹⁴ ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπωσ γενηται ισοτησ

¹⁵ καθωσ γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το

ολιγον ουκ ηλαττονησεν

¹⁶ χαρις δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου

¹⁷ οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτεροσ δε υπαρχων αυθαιρετοσ εξηλθεν προσ υμασ

¹⁸ συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαиноσ εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων

¹⁹ ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεισ υπο των εκκλησιων συνεκδημοσ ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προσ την αυτου του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων

²⁰ στελλομενοι τουτο μη τισ ημασ μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων

²¹ προνοουμενοι καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων

²² συνεπεμψαμεν δε αυτοισ τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοισ πολλακισ σπουδαιον οντα νυνη δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εισ υμασ

²³ ειτε υπερ τιτου κοινωνοσ εμοσ και εισ υμασ συνεργοσ ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου

²⁴ την ουν ενδειξιν τησ αγαπησ υμων και ημων καυχησεωσ υπερ υμων εισ αυτοουσ ενδειξασθε εισ προσωπον των εκκλησιων

9

¹ περι μεν γαρ τησ διακονιασ τησ εισ τουσ αγιουσ περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν

² οίδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και ο εξ υμων ζηλοσ ηρεθισεν τουσ πλειονασ

³ επεμψα δε τουσ αδελφουσ ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθωσ ελεγον παρεσκευασμενοι ητε

⁴ μηπως εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους καταισχυνθωμεν ημεις ινα μη λεγωμεν υμεις εν τη υποστασει ταυτη της καυχησης

⁵ αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τους αδελφους ινα προελθωσιν εις υμας και προκαταρτισωσιν την προκατηγγελμενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ειναι ουτως ως ευλογιαν και μη ως πλεονεξιαν

⁶ τουτο δε ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιαισ επ ευλογιαισ και θερισει

⁷ εκαστος καθωσ προαιρειται τη καρδια μη εκ λυπης η εξ αναγκης ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεος

⁸ δυνατος δε ο θεος πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντες περισσευητε εις παν εργον αγαθον

⁹ καθωσ γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοις πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα

¹⁰ ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων

¹¹ εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητις κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω

¹² οτι η διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω

¹³ δια της δοκιμης της διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιας υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτους και εις παντας

¹⁴ και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν

¹⁵ χαρις δε τω θεω επι τη ανεκδιγητω αυτου δωρεα

10

¹ αυτοσ δε εγω παυλοσ παρακαλω υμασ δια τησ πραοτητοσ και επιεικειασ του χριστου οσ κατα προσωπον μεν ταπεινοσ εν υμιν απων δε θαρρω εισ υμασ

² δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινασ τουσ λογιζομενουσ ημασ ωσ κατα σαρκα περιπατουντασ

³ εν σαρκι γαρ περιπατουντεσ ου κατα σαρκα στρατευομεθα

⁴ τα γαρ οπλα τησ στρατειασ ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προσ καθαιρεσιν οχυρωματων

⁵ λογισμουσ καθαιρουντεσ και παν υψωμα επαιρομενον κατα τησ γνωσεωσ του θεου και αιχμαλωτιζοντεσ παν νοημα εισ την υπακοην του χριστου

⁶ και εν ετοιμω εχοντεσ εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη

⁷ τα κατα προσωπον βλεπετε ει τισ πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθωσ αυτοσ χριστου ουτωσ και ημεισ χριστου

⁸ εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυησωμαι περι τησ εξουσιασ ημων ησ εδωκεν ο κυριοσ ημιν εισ οικοδομην και ουκ εισ καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνησομαι

⁹ ινα μη δοξω ωσ αν εκφοβειν υμασ δια των επιστολων

¹⁰ οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσία του σωματοσ ασθενησ και ο λογοσ εξουθενημενοσ

¹¹ τουτο λογιζεσθω ο τοιουτοσ οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντεσ τοιουτοι και παροντεσ τω εργω

¹² ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτουσ τισιν των εαυτουσ συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοισ εαυτουσ μετρουντεσ και συγκρινοντεσ εαυτουσ εαυτοισ ου συνιουσιν

¹³ ημεισ δε ουχι εισ τα αμετρα καυησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονοσ ου εμερισεν ημιν ο θεοσ μετρου

εφικεσθαι αχρι και υμων

¹⁴ ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εις υμασ υπερεκτεινομεν εαυτουσ αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου

¹⁵ ουκ εισ τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριουσ κοποισ ελπιδα δε εχοντεσ αυξανομενησ τησ πιστεωσ υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εισ περισσειαν

¹⁶ εισ τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εισ τα ετοιμα καυχησασθαι

¹⁷ ο δε καυχωμενοσ εν κυριω καυχασθω

¹⁸ ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινοσ εστιν δοκιμοσ αλλ ον ο κυριοσ συνιστησιν

11

¹ οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου

² ζηλω γαρ υμασ θεου ζηλω ηρμοσαμην γαρ υμασ ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω

³ φοβουμαι δε μηπωσ ως ο οφιοσ ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτωσ φθαρη τα νοηματα υμων απο τησ απλοτητοσ τησ εισ τον χριστον

⁴ ει μεν γαρ ο ερχομενοσ αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλωσ ηνειχεσθε

⁵ λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων

⁶ ει δε και ιδιωτησ τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντεσ εν πασιν εισ υμασ

⁷ η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεισ υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν

⁸ αλλασ εκκλησιασ εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν

⁹ και παρων προς υμασ και υστερηθεις ου κατεναρκησα ουδενοσ το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντεσ απο μακεδονιασ και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω

¹⁰ εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησισ αυτη ου φραγησεται εισ εμε εν τοισ κλιμασιν τησ αχαιασ

¹¹ δια τι οτι ουκ αγαπω υμασ ο θεοσ οιδεν

¹² ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθωσ και ημεισ

¹³ οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασηματιζομενοι εισ αποστολουσ χριστου

¹⁴ και ου θαυμαστον αυτοσ γαρ ο σατανασ μετασηματιζεται εισ αγγελον φωτοσ

¹⁵ ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασηματιζονται ωσ διακονοι δικαιοσυνησ ων το τελοσ εσται κατα τα εργα αυτων

¹⁶ παλιν λεγω μη τισ με δοξη αφρονα εινα ει δε μηγε καν ωσ αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι

¹⁷ ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ωσ εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει τησ καυχησεωσ

¹⁸ επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα καγω καυχησομαι

¹⁹ ηδεωσ γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντεσ

²⁰ ανεχεσθε γαρ ει τισ υμασ καταδουλοι ει τισ κατεσθιει ει τισ λαμβανει ει τισ επαιρεται ει τισ υμασ εισ προσωπον δερει

²¹ κατα ατιμιαν λεγω ωσ οτι ημεισ ησθενησαμεν εν ω δ αν τισ τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω

²² εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω

²³ διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω

εν κοποις περισσοτερωσ εν πληγαισ υπερβαλλοντωσ εν φυλακαισ περισσοτερωσ εν θανατοισ πολλακισ

²⁴ υπο ιουδαιων πεντακισ τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον

²⁵ τρισ εραβδισθην απαξ ελιθασθην τρισ εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα

²⁶ οδοιποριαισ πολλακισ κινδουνοισ ποταμων κινδουνοισ ληστων κινδουνοισ εκ γενουσ κινδουνοισ εξ εθνων κινδουνοισ εν πολει κινδουνοισ εν ερημια κινδουνοισ εν θαλασση κινδουνοισ εν ψευδαδελφοισ

²⁷ εν κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαισ πολλακισ εν λιμω και διψει εν νηστειαισ πολλακισ εν ψυχει και γυμνοτητι

²⁸ χωρισ των παρεκτοσ η επισυστασισ μου η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων

²⁹ τισ ασθενει και ουκ ασθενω τισ σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι

³⁰ ει καυχασθαι δει τα τησ ασθενειας μου καυχησομαι

³¹ ο θεοσ και πατηρ του κυριου ιησου χριστου οιδεν οων ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ οτι ου ψευδομαι

³² εν δαμασκω ο εθναρχησ αρετα του βασιλεωσ εφρουρει την δαμασκηνων πολιν πιασαι με θελων

³³ και δια θυριδοσ εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχουσ και εξεφυγον τασ χειρασ αυτου

12

¹ καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι γαρ εισ οπτασιασ και αποκαλυψεισ κυριου

² οίδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οίδα ειτε εκτοσ του σωματοσ ουκ οίδα ο θεοσ οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εωσ τριτου ουρανου

³ και οίδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε εκτοσ του σωματοσ ουκ οίδα ο θεοσ οιδεν

⁴ οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι

⁵ υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταισ ασθeneιαισ μου

⁶ εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τισ εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει τι εξ εμου

⁷ και τη υπερβολη των αποκαλυψεων ινα μη υπεрайρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελος σαταν ινα με κολαφιζη ινα μη υπεрайρωμαι

⁸ υπερ τουτου τρισ τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου

⁹ και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρις μου η γαρ δυναμις μου εν ασθeneια τελειουται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταισ ασθeneιαισ μου ινα επισκηνηωση επ εμε η δυναμις του χριστου

¹⁰ διο ευδοκω εν ασθeneιαισ εν υβρεσιν εν αναγκαισ εν διωγμοισ εν στενοχωριαισ υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατος ειμι

¹¹ γεγωνα αφρων καυχωμενος υμεις με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι

¹² τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη εν σημειοισ και τερασιν και δυναμεσιν

¹³ τι γαρ εστιν ο ηττηθητε υπερ τασ λοιπασ εκκλησιασ ει μη οτι αυτοσ εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην

¹⁴ ιδου τριτον ετοιμωσ εχω ελθειν προσ υμασ και ου καταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμασ ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοισ γονευσιν θησαυριζειν αλλ οι γονεισ τοισ τεκνοισ

¹⁵ εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει και περισσοτερωσ υμασ αγαπων ηττον

αγαπωμαι

¹⁶ εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμασ αλλ υπαρχων πανουργος δολω υμασ ελαβον

¹⁷ μη τινα ων απεσταλκα προσ υμασ δι αυτου επλεονεκτησα υμασ

¹⁸ παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμασ τιτοσ ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοισ αυτοισ ιχνεσιν

¹⁹ παλιν δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομησ

²⁰ φοβουμαι γαρ μηπωσ ελθων ουχ οιουσ θελω ευρω υμασ καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπωσ ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειαι καταλαλια ψιθυρισμοι φυσιωσεισ ακαταστασαι

²¹ μη παλιν ελθοντα με ταπεινωσει ο θεοσ μου προσ υμασ και πενθησω πολλουσ των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

13

¹ τριτον τουτο ερχομαι προσ υμασ επι στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα

² προειρηκα και προλεγω ωσ παρων το δευτερον και απων νυν γραφω τοισ προημαρτηκοσιν και τοισ λοιποισ πασιν οτι εαν ελθω εισ το παλιν ου φεισομαι

³ επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντοσ χριστου οσ εισ υμασ ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν

⁴ και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεωσ θεου και γαρ ημεισ ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεθα συν αυτω εκ δυναμεωσ θεου εισ υμασ

⁵ εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ιησους χριστος εν υμιν εστιν ει μητι αδοκιμοι εστε

⁶ ελπίζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι

⁷ ευχομαι δε προς τον θεον μη ποιησαι υμας κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν

⁸ ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλ υπερ της αληθειας

⁹ χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την υμων καταρτισιν

¹⁰ δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην εδωκεν μοι ο κυριος εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν

¹¹ λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υμων

¹² ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι

¹³ ασπαζονται υμας οι αγιοι παντες

¹⁴ η χαρις του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων αμην

Ἡ Καινὴ Διαθήκη
**The Greek New Testament according to the Byzantine
Text form. Robinson-Pierpont 2018 edition**

Public Domain

Language: Ἑλληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files
dated 13 Jan 2024

b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e